

МИРОНОСИЦЯ

Газета парафії Успіння Пресвятої Богородиці в Козові
Тернопільсько - Зборівська Єпархія УГКЦ

№ 1(9)

Христос рождається!

Дорогі наші парафіяни!

Ось-ось, і в наші домівки веселим гомоном колядок та вертепів ввірветься чарівний дух різдвяної ночі. Готуючись до цього родинного торжества задаємо собі питання: а що ж єнам хоче принести Син Божий, який дар Він нам приготував?

Відповідь не потрібно шукати у книгах, чи мудрих висловах - вона криється в самому Ісусові. Він бо є Богочоловіком, водночас Богом і людиною. А це значить, що приходячи на землю він приносить нам єдність. Єдність небесного і земного, вічного і тлінного, єдність народу, церкви, родини. Саме дар єдності є запорукою миру і добра, у єдності легше вистояти у важкій боротьбі, вона є фундаментом будь-якої споруди на Землі.

Тож, бажаю вам усім дорогі мої браття і сестри: дорослим і дітям, великим і малим, здоровим та недужим, тим, що в рідній домівці і тим, що на чужині, - щоб світло Вифліємської зірки наповнило ваші серця, принесло вам радість і тепло тихої різдвяної ночі у яку, непомітно для буремної мирської суєти, приходить у світ наш Спаситель і Бог. Його любов огортає всіх. Радіймо з ангелами небесними, але не забуваймо про одну дуже важливу річ: цією радістю обов'язково потрібно поділитися хоча б з однією людиною, а ще краще з цілим світом. Нехай святковим феєрверком донесеться до небес наша молитва, нехай кожен скаже у цей день: Я приймаю тебе у свій світ, Господи.

Парох парафії Успіння ПБ о. Михайло Забанджала

Новини парафіяльного життя за грудень:

- 3.** - Відбулася Сповідь Апостольства молитви.
- Відбулися збори священників Козівського деканату у соборі св.ап.Петра і Павла.
- 5.** - Засідання парафіяльної духовно-пасторальної комісії з організації нічних чувань на закінчення Дев'ятниці.
- 8.** - Зустріч о. Михайла із головою райради Погайдаком М.М. щодо виділення кімнати у І-ій школі для збору матеріалів для створення районного музею. Зустріч із директором І-ї школи Сидорук Н.М.
- 11.** - Збори єпархіяльної молодіжної комісії в якій взяв участь о. Михайло.
- 12.** - Хор "Осанна" школи мистецтв під орудою п. Йосипа Осадци та о. Михайло записали Св. Літургію у студії звукозапису районного будинку культури "Вулик-Рекордс".
- 15.** - о. Михайло бере участь у з'їзді Українського Богословського Наукового товариства у Львові як дісний його учасник, з нагоди 85-річчя заснування товариства.
- 18.** - Свято Миколая у нашому храмі, на яке прийшли майже 300 дітей.
- 21.** - Розпочалася у нашому храмі Дев'ятниця до дитятка Ісуса за наші родини, країну та щасливий Новий рік.
- 23.** - Створено великий та малий герб нашої парафії.
- 26.** - Відбулася перевірка фінансового стану нашої парафії єпархіяльним економом.
- Наша парафія подарувала дитячому садочку "Сонечко" набір Різдвяних фігурок для шопки.
- 29.** - Участь о. Михайла у завершенні Дев'ятниці в смт. Кізілів на запрошення о. декана Романа Гука.
- Завершення Дев'ятниці на нашій парафії за участю о. декана Євгена Бойка. У Службі взяло участь близько 150 осіб. Також, відбулися нічні чування під проводом бр. семінаристів та молитовних братств нашого храму.

Звіт про діяльність нашої парафії у 2008 році Божому.

За минулий 2008 рік на нашій парафії було відслужено 340 літургій (за здоров'я та за упокій).

Таїнство Хрещення прийняло 26 діточок.

У Подружжя вступило 20 молодих пар.

В останню путь від нашого храму ми провели 42 похорони.

Окрім того, у своїй **офіційній діяльності** наша парафія оформила та зареєструвала новий статут, повністю пройшла перереєстрацію у державних органах влади, отримавши свідоцтво про реєстрацію; відкрила власний банківський рахунок; зроблено нову печатку із гербом та кутовий штамп; створено малий і великий герб парафії; почала випускатися парафіяльна газета "Мироносиця"; віднайдено та перекладено частину офіційних документів минулих століть про візитації нашого храму; створено і триває робота над офіційним сайтом парафії; і найважливіше: сформоване нове братство та вибрано старшого брата п. Медведя Євгена.

Впродовж року силами нашої парафії було організовано такі заходи та події: хресна хода вулицями нашого містечка у Великий піст; збір фотоматеріалів і спогадів про церкву, священників, та зокрема, про о. Дмитра Долишняка; отець парох та парафіяни брали участь у поїздках та прощах до Києва, Зарваниці та Зборова; для дітей спільно з оо. Редемптористами зробили "Канікули з Богом"; частину приміщень в дяківці здано в оренду, що дозволило отримати додаткові фінанси для парафіяльної діяльності; восени розпочав свою творчу діяльність оновлений парафіяльний хор інтелігенції під проводом п. Володимира Шкільного; при кінці року, з перевіркою економічного стану парафії, до нас завітав о. Володимир Фірман (єпархіальний економ), на завершення року і з подякою за те, що ми його прожили на парафії служилася Девятниця до дитятка Ісуса за наші родини; на її завершення було проведено нічні чування. На жаль, сталася і неприємна подія: наш храм, як і всі інші у Козові, був ограбований невідомими зловмисниками, які викрали церковної утварі на суму понад 6000 гривень

Дякуючи Богу та добрим людям за цей рік було складено пожертв на суму майже 70 тисяч гривень, а також, багато речей потрібних для господарського та богослужбового вжитку. З останнього ми, зокрема, отримали: 2 фелони, Євхаристійний набір (викрадений), кадило, чашу.

Не залишалася наша парафія осторонь суспільно-культурного життя містечка та району. Ми організували конкурс рефератів для школярів району на тему "Духовні провідники нашого краю до 1946 року" відзначивши призами та подарунками переможців та учасників; у співпраці з районним будинком культури провели у Великому пості концерт-роздум, який провадили гості із Тернополя; також, було представлено для загального розвитку гімназійної молоді концерт дуету "Вогонь надії" (м. Тернопіль); з ініціативи нашої парафії селищною радою прийняте рішення про побудову, під нашим проводом, каплички на території районної лікарні; за нашого сприяння відкрито капличку у дитячому садочку "Сонечко"; на свято Спаса наша парафія, разом із працівниками будинку культури під керівництвом п. Світлани Андрушків, постала основою у організації молодіжного дійства "Як на Спаса яблука святити..."; ми запропонували свою посильну допомогу районній раді у організації районного краєзнавчого музею; спільно з хором "Осанна" Козівської районної школи мистецтв записано на диск Божественну Літургію; завдяки великій творчій активності наших дітей та театру під керівництвом п. Людмили Ткаченко, було проведено ряд цікавих міроприємств на духовну тематику, зокрема: Великодня казка та свято Миколая.

Великий обсяг робіт виконано у нашому храмі. Із цим завданням прекрасно дає раду господарська комісія нашої парафії. За цей рік придбано: 8 лавок до храму, переоблаштовано хори та перила; відновлено стару ковану браму та фіртку при вході на територію храму; встановлено оригінальні вітражі у чотирьох вікнах купола; газифіковано та переоснащено автономну систему опалення церкви; проведено перший складний етап по перекриттю купола церкви булатною бляхою; встановлено нові залізні двері до паламарки; встановлено систему сигналізації та охорони церкви; і на завершення, дбаючи про поширення інформації про нашу парафію та храм, було випущено календарики та значки із зображенням нашої церкви.

*Написане серцем***Різдво**

Прийшло Різдво -
 Це свято довгождане,
 Співають всі -
 Великі і малі,
 Бо в яслах
 Народилося малятко,
 Ісусом було назване тоді.
 Це було дивом,
 Вітали всі Марію,
 Бажали радості
 Й добра,
 Щоб жили в злагоді
 І мирі,
 І щоб любов у них була.
 Тож прославляємо Христа
 У коляді,
 Щоб завжди були молоді,
 І сяяли добро в серцях
 Та були мудрими в думках.

*Кульбаба Тетяна (6-А; Гімназія)***Нова радість стала, яка не бувала**

Десь колядка залунала,
 Ясна зірка засвітила
 І всім людям сповістила, -
 Народився Син Господній
 І Спаситель світу.
 Ангели небесні голосом чудесним
 Сповіщають цю новину
 Про цю дивну дитину
 Люди всі радійте,
 Бо це чудо із чудес
 Нам спасіння із небес.

*Федорів Анастасія (6-А; Гімназія)***Різдвяне свято**

Вже наближається Різдвяне свято,
 Навкруг панує в сім'ях метушня.
 До вечора Святого готується завзято
 Уся моя великая рідня.

Купляємо дарунки для усіх,
 І мама калачі пече духмяні.
 І відкладу я справи всі свої
 Й вечерю готувать поможу мамі.

Я вірю, що з народженням Христа,
 Збуваються найкращі сподівання.
 Вітаю всіх із світлим святом я,
 Нехай здійсняться мрії і бажання.

Бурдаш Соломія (8-А; 1 школа)

На небі зоря засіяла,
 "Спас народився"-, всім сповіщала,
 В яслах на сіні лежить дитячко,
 Над ним витає мале янголятко.

Ангели з неба
 Хвалу голосять.
 Три славні царі
 Дари приносять.

Спас народився -
 Усе радіє!
 Марія мати дитя леліє.
 Свята Марія дитя пригортає,
 Хор херувимів хвалу співає.

*Меленчук Олена (7-Б; 1 школа)***Різдво Христове**

У Різдво Христове
 Здійснюються мрії.
 І у це всі діти
 Та дорослі вірять.

Я здійму до неба
 Крильця-ручєнята,
 Попрошу у Бога
 Здоров'я багато.

Хай у небі зірка
 Заіскриться ясно,
 Хай ця добра нічка
 Всім приносить щастя.

Бо Ісус родився
 На радість всім людям.
 Він мені присниться
 Бо він є повсюди.

*Заборець Наталя (8-А; 1 школа)***Дохристиянські звичаї у християнському Різдві**

В [Україні](#), як і в інших країнах, Різдво, свято Народження Ісуса, Сонця Правди (Св. [Кіпріян](#) говорив про Ісуса, що Він «*правдиве сонце і правдивий Бог*» («Де орат. дом. 35), а [Іван Золотоустий](#) називає Його "*Сонцем Правди*", що з'явилося, щоб освітити землю", прищепилося на поганському ґрунті шанування Нового Сонця, Нового Хліборобського Року, що починається з поворотом сонця на весну. Відповідно до цього різдвяна обрядовість, тісно в'яжеться з віруваннями в щасливий ПОЧИН та з магічними діями, що мають забезпечити в тому наступному році добрий урожай. З огляду на велике значення, що мають для всієї родини ті магічні дії, різдвяної обрядовості, в ній повинні брати участь всі приналежні до родини, і то не тільки живі, а й покійники. Всі мають брати участь у [Святій Вечері](#), перед Різдвом. Таким чином до свята живих прилучається й поминальне свято небіжчиків, ДІДІВ. На Святому Вечорі властиво зосередковується взагалі головна увага свята, і на саме Різдво залишається тільки Служба Божа в церкві та відвідування і гостювання родичів і знайомих з відповідними розвагами та забавами.

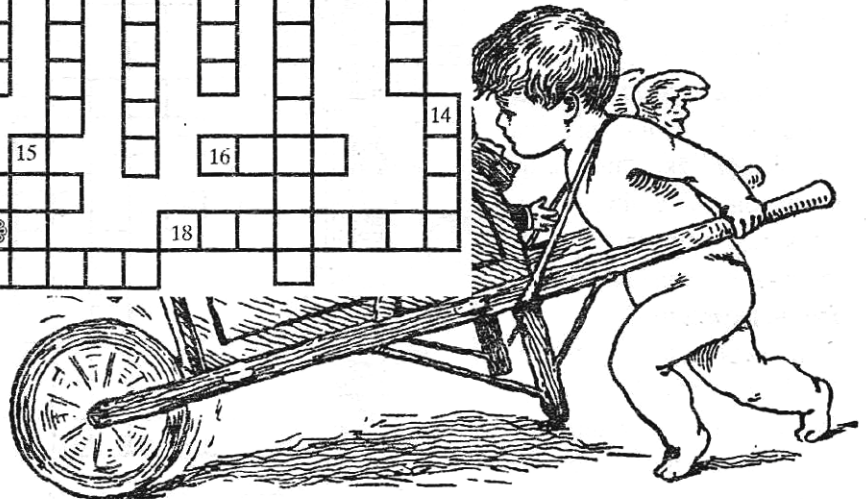
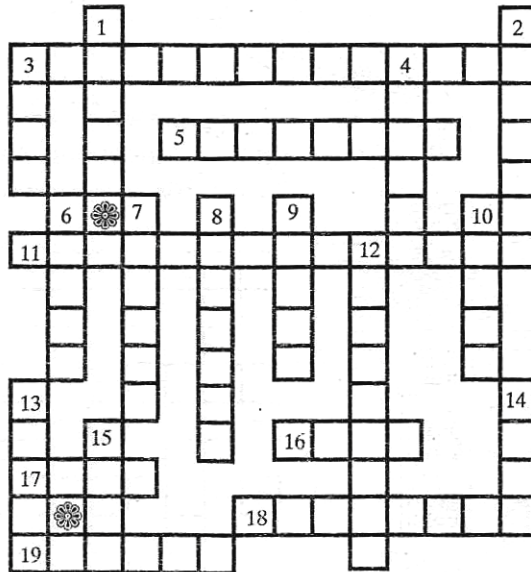
За інтернет-матеріалами Вікіпедії

По горизонталі:

- 3. Вона проявляється тоді, коли члени суспільства розуміють своє покликання не як споживання, а більше як служіння.
- 5. Моральна чеснота.
- 11. Потрібна для досягнення доброї цілі.
- 16. Закриває від людини правдиве розуміння і сприйняття реальних речей чи явищ.
- 17. Жінка Авраама.
- 18. Сліпець, якому Христос біля Єрихону повернув зір (Мр. 10)
- 19. Титул правителя стародавнього Єгипту.

По вертикалі:

- 1. Опирається на віру і допомагає людині сподіватись на допомогу Бога.
- 2. "Людина є ніщо інше як тростина, але це тростина, яка думає", - висловився ...
- 3. Здатність пізнавати і сприймати духовний світ.
- 4. Збирачі податків у єврейському народі.
- 6. Діва із Назарету.
- 7. У перекладі з латинської мови означає "звичаї".
- 8. Набута вправою здатність постійно і неухильно робити добро.
- 9. Батько апостола Якова молодшого.
- 10. Вчить що є добро, а що зло.
- 12. Її не вимагають, але очікують і радо приймають.
- 13. Кардинал і Патріарх УГКЦ, ісповідник віри.
- 14. Римський сотник, який супроводив апостола Павла та інших в'язнів (як конвоїр) із Кесарії до Риму. Він гуманно ставився до святого Павла (Діяння, 27). Це ім'я означає "м'яковолосий".
- 15. Із одяжі дякона.

Святкування Різдва на Сході

Вирішальну роль у впровадженні окремого свята Різдва Христового на Сході зіграли три Отці Східної Церкви: святий [Василій Великий](#), святий [Григорій Богослов](#) і святий [Йоан Золотоустий](#). Під його впливом святий [Григорій Богослов](#) запроваджує це свято у [Константинополі](#). Василій Великий святкував Христове Різдво 25 грудня в [Каппадокії](#) між 371 і 374 роками. Йому приписують одну проповідь на Христове Різдво.

В [Єрусалимі](#) натомість Різдво святкувалося разом із Богоявленням аж до 634 р. Службу на свято Христового Різдва уклали [Роман Сладкопівець](#), [патріарх Герман](#), [Андрій Критський](#), [Йоан Дамаскин](#), [Косма Маюмський](#) і [патріарх Анатолій](#). У IV ст. свята [Єлена](#), мати імператора Костянтина Великого, побудувала у Вифлеемі храм на честь Христового Різдва.

Слід зазначити, що святкування Богоявлення і Різдва між Сходом і Заходом довго не було згоди. Навіть при кінці IV ст., коли ці два свята вже святкувала вся християнська Церква, зміст, що вкладався в ті свята був — і, до певної міри, залишився — різний: на Заході 25 грудня святкували тільки день народження Христа, на Сході додавали до нього згадку про прихід [волхвів](#), і присвячували Народженню Христа нічну службу, а поклонінню волхвів день. Друге розходження виникло щодо свята Богоявлення: у латинян головна точка цього свята — прихід волхвів, чи царів, у греків цей момент зовсім тоді не існував: греки згадують тоді хрещення Христа в [Йордані](#), а в латинській Церкві цей факт ледве згадується. Нарешті, грецьке Богоявлення цілковито оминає чудо в Каннах, що в латинян припадає теж на цей день.

За інтернет-матеріалами Вікіпедії

Як зацвіла різдвяна ялинка (Різвяна легенда)

Жив колись у далекі часи в одному селі чоловік, звали його Йосип (на честь святого Йосипа-Обручника батьки охрестили). Був він роботящий і чесно своїми руками на хліб заробляв. Справний господар: мав і хату добру, й у хліві худібчину, і ставок загатив, щоб рибу розводити, і сад такий розвів, що за його вишнями та яблуками сам княжий економ посилав. Був людиною справедливою та вдачі лагідної: з наймитами своїми завжди чинив по правді, не кривдив, як деякі хазяї буває; не скупий хапуга – і вбогому подавав, і на храм Божий жертвував.

Тільки одна гризота постійно ятрила Йосипове серце – жив там страх. Дуже боявся він – і неврожаю, який може всю працю коло землі нанівець звести, і стихії, котра може його обійстя та все, що стільки років чесним потом наживалося, в одну мить зруйнувати, і пошесті лихої, яка може його дружину та дітей забрати... А найбільше боявся він княжих воїнів і розбійників (хай береже нас милостивий Господь від усяких посіпак при зброї!) Та поки всі ці біди обминали його дім. Знав Йосип про те, що страх його не від Бога й молився ревно, щоб не боятися, проте все одно боявся.

А стояло його обійстя на краю села, ген під лісом, та ще й біля роздоріжжя: одна з доріг вела в княже місто, друга – через ліс до монастиря зі святим джерелом, третя – до села, а четверта в край далекі бігла.

Одного зимового дня – було то незадовго до Різдва – порався господар на подвір'ї. Жінка з дочкою поїхали в сусіднє село хвору куму провідати, сини на ярмарок подалися спродатися перед святами, наймити стояли кожен біля своєї роботи. Сам-один лишився Йосип у дворі.

Аж раптом загавкали пси, чує – стукає хтось у ворота. Здивувався Йосип: "Ніби й день, і хвіртка відчинена... хто ж то стукає, а не заходить просто з добридень?"

Вийшов, дивиться – стоїть на дорозі молодичка, дитя до грудей пригортає. Стоїть, плаче й просить:

- Змилуйся наді мною, чоловіче! Сховай! Женуться за мною княжі прихвосні, та ще й розбійники душу мою шукають. Вбито мого чоловіка, спалено дім... Змилосьердсья заради дитини малої, бо не маю сили далі тікати... - і закашляла так страшно, ніби в грудях ковальські міхи заклекотали.

Оторопів Йосип – стоїть і не те, що слово мовити, але й поворухнутися негоден, так страх серце стиснув: "Княжі люди! Розбійники! Хату спалили! Боже, рятуй! Ще й недужа, заразу якусь у дім принесе... Що робити? Сказати: "іди з Богом, людино добра"? Але як тоді на світі жити, як перед Судом Божим стати – кров же її буде і на моїх руках..." Аж морозом поза шкірою сипонуло бідаці: і те страшно, і те. А молодичка на вбога стоїть, дивиться на нього благально і дитя до грудей притискає.

Зітхнув Йосип тяжко, аж рукою махнув. Потім узяв жінку за руку та завів у двір. Таки сховав її з дитям – у таємній комірчині (була в нього така про всяк випадок на лихі часи):

- Посидь тут, небого, до вечора, а жінка вернеться, то придумас, чим тобі зарадити.

Вернувся на подвір'я до праці – все з рук від тривоги падає, не йде робота. Аж тут згадав, що дружина просила ялинових гілок начухрати, бо буде якісь ліки варити. Думає зранку наймита послати й забувся. "Ото приїде моя стара, то висварить добре – і за діло. Геть із голови вилетіло..." – зітхнув тихцем. Узяв топирець і пішов до лісу – там на самому краєчку кілька ялин лапатах росло.

Наламав, несе добрий оберемок, думає: "Оце начухрав – хватить жінці й цюці й паці, вдруте йти не доведеться!" Тільки посапує, бо колюча глиця.

Аж тут загін якийсь дорогою несеться – при зброї, на добрих конях, мабуть, княжі. Ось їхній провідник коня зупинив і питає:

- Ану скажи, чоловіче, чи не бачив ти тут, як дорогою жінка з дитиною на руках ішла? Може, ще й бачив, куди повернула?

Аж пополотнів Йосип і в голові йому від страху запаморочилося, проте відповідає:

- Не бачив, ваша милість...

- А не брешеш?

- Та хай ця ялина зацвіте, не бачив! – з запалом проказав Йосип. Бо таки справді не брехав, адже не бачив він, як та жінка йшла – бачив тільки як на порозі в нього стояла. Та його вже й не слухали, бо воїни княжі махнули рукою, та поскакали далі, розділившись на трое: у село, у ліс, і дорогою до границі.

А Йосип попростував до хати.

Прийшов, поклав ялинові гілки на лаві. Дивиться – й очам своїм не вірить: диво! Зацвіла ялина!

Тут і дружина приїхала, заходить у хату. Показує він їй квіт дивовижний і розказує про свою пригоду. Здивувалася жінка чуду Божому, перехрестилася побожно. Вирішили вони: як їм таке диво дане, то конче мусять допомогти бідолашній, бо над нею милість Господня. "...І не гоже проти Різдва хвору людину з двору вигонити, ще й з дитям малим," – завершила свою мову господиня.

До кінця святкувань переходили вони втікачку, аж доки та й одужала. Потім через купців, людей надійних, перевезли її до іншого князівства. Там у Йосипа кум жив, а він уже про вдовицю подбав, поміг на ноги стати – трохи заради милосердя Божого, трохи заради кума доброго. А ялина стояла із цвітом дивовижним, не в'янучи, аж до самого Стрітіння.

...З тих пір перестав Йосип боятися. Не те, щоб зовсім ніколи нічого не боявся, але вже ніколи не мучили його ті страх і тривога, що самі страшніші за всяку біду.

А ще відтоді щороку перед Різдвом приносив Йосип у дім оберемок гілок ялинових і прикрашали їх спершу діти, потім онуки квітами безсмертників, горобиним намистом, яблуками, горішками, бубликами й медяниками – ніби на згадку про диво явлене... і на вічну пам'ятку про те, що ніколи не можна забувати про милосердя до ближнього, навіть коли страшно аж до смерті. Бо й Бог послав Свого Сина на землю заради милості, і перше, що сказали людям ангели, вісники Його народження: "Не бійтеся!"

Зоряна Живка; Вінниця

Дорогі жертводавці нашого храму!

В особливий спосіб хочемо подякувати Вам за посильну допомогу та глибоке християнське розуміння тих потреб, які постають у щоденному житті нашої парафії. Бог знає кожного з Вас на ім'я і благословлятиме Вас на многії літа!

Вітаємо з охрещенням:

Харкун Константина 14. 12

Шкільник Катерину 21. 12

Безкоровайну Анну-Анастасію

Відійшли у вічність в грудні:

Вишневський Зеновій 4.12

Достойна Стефанія 6.12

Пиріг Ольга 22.12

Посміхніться браття!

Таємниця жіночого здоров'я

Після огляду лікар говорить пацієнтці:
 - Ви абсолютно здорові. Я тільки рекомендував би вам більше бувати на свіжому повітрі, а взимку тепліше одіватися.
 Вдома чоловік спитав її, що сказав лікар.
 - Рекомендував мені влітку відпочинок на морі, а взимку - носити норкову шубу.

- А ти, якого ангела чекаєш?

Газета парафії
 Успіння Пресвятої Богородиці смт. Козова
 Тернопільсько-Зборівської єпархії УГКЦ.
 Виходить щомісячно.
 Редактор: о. Михайло Забанджала
 Друк: "Комп'ютер сервіс"

Україна 47600
 Тернопільська обл.
 смт. Козова
 вул. Хмельницького, 8
 Тел/тел: +380354725171; +380962191383
 E-mail: michael@ko.te.ua